

ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทาง
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน ในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3
EDUCATIONAL PERSONNEL'S TOWARD EDUCATIONAL ADMINISTRATION
BASED ON THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY OF SCHOOLS
IN AMPHOE SAI YOK UNDER THE KANCHANABURIPRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

พีระวัฒน์ ชัดฝัน¹, จุฬิพาพรรณภรณ์ ธนะแพทย์²

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ One sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและพัฒนาบุคลากร ด้านการส่งเสริมกิจกรรม ขยายผล และพัฒนาเครือข่าย และด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล บุคลากรทางการศึกษาที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรทางการศึกษาที่อยู่โรงเรียนขนาดแตกต่างกันแตกต่างกัน

กันมีความคิดเห็นต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอ ไทรโยค โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับสถิติ .05

คำสำคัญ: การบริหารการศึกษา, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, ประถมศึกษา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการศึกษามีการจัดการศึกษา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาใช้เป็นหลักในการบริหารจัดการและประสานกับทุกภาคส่วนในการใช้ทรัพยากรการบริหารทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และสภาพแวดล้อมอย่างคุ้มค่าเป็นประโยชน์สูงสุด เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และสามารถพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ ส่วนที่สอง การจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน หลักสูตร สาระการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้บูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอนในทุกระดับชั้น เพื่อให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการสู่การจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของทุกระดับชั้น อันจะทำให้เด็กและเยาวชนสามารถนำไปดำเนินชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างเกิดประโยชน์และมีความสุข (คณะทำงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

สถานศึกษา, 2556) อย่างไรก็ตามการถ่ายทอดความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาไปยังรุ่นลูกหลานหรือปลูกฝังค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่ผิด เช่น ไม่ปลูกฝังให้รู้จักความพอเพียง การขาดความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีหรือการนำมาประยุกต์ใช้โดยไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ทิ้งภูมิปัญญาดั้งเดิมของสังคมไทยที่สะสมกันมาแต่โบราณ ปัญหาด้านหลักสูตร การศึกษาที่มุ่งส่งเสริมแต่หลักวิชาความรู้ไม่ได้สอนให้รู้หลักในการคิดเป็น ทำเป็น ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งผลิตเด็กที่มีความรู้แต่ไม่มีคุณธรรม ไม่เข้าใจถึงสภาพของชุมชนหรือปัญหาของสังคมที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่หรือ นำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชนและสังคมได้ (วิทยา นนทนภา, 2556) ซึ่งเยาวชนควรได้รับการปลูกฝังแนวคิดความพอเพียงให้เข้าใจอย่างจริงจังต่อเนื่อง จนสามารถให้เหตุผลในการแยกแยะเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ รู้จักบริโภคสินค้าและเทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทันเหมาะสมกับความ ต้องการ ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นปลูกฝังและสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านกระบวนการคิดโดยการให้เหตุผล คิดอย่างเป็นระบบจนสามารถเตรียมตัว

พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้านต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคมส่วนรวมให้ได้มากที่สุด จนสามารถมีภูมิคุ้มกันในการป้องกันและรับผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ (เจษฎา ไชยพงษ์, 2550) จากการสำรวจการนำแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 นั้นพบว่า สถานศึกษาในอำเภอดังกล่าวยังขาดแนวทางหลักการและโครงสร้างที่ชัดเจนเกี่ยวกับการนำแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง ส่งผลให้การบริหารงานต่าง ๆ ยังไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีแนวโน้มว่าจะพัฒนาขึ้นไปตามหลักการและเป้าหมายของแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาดำเนินการในสถานศึกษา ที่เห็นเป็นโครงสร้าง แนวการวัดประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางแก้ไขและพัฒนาที่สำคัญของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องในวิถีแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม ในเรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งงาน และขนาดของโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา มุ่งศึกษาใน 4 ด้าน ตามการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) คือ

- 1.1 ด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.2 ด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาบุคลากร

1.3 ด้านการส่งเสริมกิจกรรม ขยายผล และพัฒนาเครือข่าย

1.4 ด้านการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอไทรโยค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำนวน 150 คน กลุ่มตัวอย่าง โดยเปิดตารางสุ่มของ Krejcie and Morgan และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ 10 คน ขนาดเล็ก 24 คน ครูโรงเรียนขนาดใหญ่ 56 คน และขนาดเล็ก 18 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริการการวิจัยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถจำแนกได้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) ด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาบุคลากร 3) ด้านการส่งเสริมกิจกรรม ขยายผล และพัฒนาเครือข่าย และ 4) ด้านการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ประกาศได้ประกาศนโยบายการขับเคลื่อนปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียงภาคการวิจัย ไปเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558 เพื่อให้องค์กรหลัก หน่วยงาน และสถานศึกษา ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาคุณภาพการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) การพัฒนาองค์กรและบุคลากร 3) การขยายผลและเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย 4) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 5) การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล และเลือกตัวแปรที่ชัดเจนมาสองตัวแปรเดียวคือ ตำแหน่งงานและขนาดของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยนี้ใช้แบบวิจัยเชิงพรรณนา จากกลุ่มตัวอย่าง โดยเปิดตารางสุ่มของ Krejcie and Morgan เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งงานและขนาดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริการการศึกษิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และหาค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหาร การศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค จำแนก ตามขนาดโรงเรียนใช้ One Sample t- test

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนใน อำเภอไทรโยค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้คือ ด้าน การพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.94) ด้าน การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนา บุคลากร (ค่าเฉลี่ย = 3.87) ด้านการส่งเสริม กิจกรรม ชยายผล และพัฒนาเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย = 3.71) และด้านการพัฒนา กระบวนการติดตามและประเมินผล (ค่าเฉลี่ย = 3.79) ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนใน อำเภอไทรโยค ด้านการพัฒนาแนวทางการ

จัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.94) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับ มาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ มี นโยบายสนับสนุนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาขับเคลื่อนในสถานศึกษา บุคลากรไว้ใน หลักสูตรของสถานศึกษา/ในแผนปฏิบัติงาน ประจำปีมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย = 4.03) มี การบริหารอาคารสถานที่ จัดแหล่งเรียนรู้ใน สถานศึกษา และมีการบำรุงรักษาอาคาร สถานที่/สภาพแวดล้อม/แหล่งเรียนรู้ใน สถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย = 3.98) ใช้แหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ที่ ส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนอยู่อย่าง พอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.91) และมีการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มสาระการเรียนรู้/ รายวิชาต่างๆ ทุกระดับชั้น (ค่าเฉลี่ย = 3.83)

3. ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนใน อำเภอไทรโยคด้านการส่งเสริมความรู้ความ เข้าใจและการพัฒนาบุคลากรโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.87) เมื่อพิจารณาราย เป็นข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดย เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ บุคลากร ของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริม ให้บุคลากรนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงมาปฏิบัติกิจกรรม/ภารกิจในสถานศึกษาและในการดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ใน ระดับ มาก เท่า กัน (ค่าเฉลี่ย = 4.06) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้บุคลากรแสวงหาความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย = 3.81) มีการจัดหาเอกสาร/คู่มือ เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.80) สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการวิจัย (ค่าเฉลี่ย = 3.76) และมีการประชุม/อบรม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในสถานศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 3.70) ตามลำดับ

4. ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยคด้านการส่งเสริม ขยายผล และพัฒนาเครือข่ายโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สนับสนุนให้บุคลากรนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสอดแทรกในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 3.70) จัดโครงการ กิจกรรม และกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.89) ใช้แหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนอยู่อย่างพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.88) สถานศึกษาให้บริการสถานที่แก่ชุมชน/หน่วยงานเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.80) ขยายผลและเผยแพร่ผลการดำเนินการ/การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.68) ประสานสัมพันธ์กับชุมชนให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อการใช้ชีวิตอยู่อย่างพอเพียงในสถานศึกษา/ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย = 3.64) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชุมชน/ชมรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.63) ส่งเสริมให้มีการประกวดการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.61) มีการระดมทุนจากองค์กร/หน่วยงาน/ชุมชน เพื่อขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 3.55) และจัดทำ/พัฒนา/เผยแพร่แหล่งเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับตำบล/อำเภอ/เขตพื้นที่การศึกษา ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 3.50) ตามลำดับ

5. ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนใน

อำเภอไทรโยคด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ติดตามผลการดำเนินงานกิจกรรมเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เพื่อพัฒนาสังคมและสาธารณประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย = 3.70) นำผลการติดตามมาใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.69) ติดตามผลการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรม เพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.66) ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำผลการดำเนินการมาใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้อยู่อย่างพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.62) และจัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ย = 3.56) ตามลำดับ

6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตาม

ตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 ส่วนด้าน ด้านการส่งเสริมกิจกรรมขยายผล และพัฒนาเครือข่ายและด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่อยู่โรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมกิจกรรมขยายผล และพัฒนาเครือข่าย และด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล บุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05

ส่วนด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาบุคลากร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 พบว่าโดยรวม รายด้านและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทุกโรงเรียนรับทราบในแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่มีการประกาศนโยบายให้มีการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาและได้ปฏิบัติมาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2550 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ระพีพรรณคณาฤทธิ์ (2554) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงพรรณนา เรื่อง การบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ซึ่งพบว่าระดับการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้งภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งปรัชญาดังกล่าวมีคุณค่าและความสอดคล้อง

กับวิถีชีวิตของคนไทย ดังนั้นผู้บริหารควรจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กระบวนการดำเนินการภายในโรงเรียนเป็นไปตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแนบแน่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สกลรัตน์ กมูทมาศ (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง การบริหารตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารสถานศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้งภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้านนั้น อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันซึ่งเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญและเป็นการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลักสามประการดังนี้ ประการแรกคือ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่สามารถปฏิบัติได้ผลแท้จริงและเป็นพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์นักพัฒนาที่ปวงชนชาวไทยทุกคนเทิดทูล จงรักภักดี และพร้อมจะปฏิบัติตามพระราชดำริ ประการที่สอง คือ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปมาใช้ในยุคปัจจุบัน ซึ่งหลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นมีความสอดคล้องกับการแก้ปัญหาในการเนนชีวิตท่ามกลางสภาพวิกฤตเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก และประการสุดท้าย คือ กระทรวงศึกษาธิการถือปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียงเป็นนโยบายให้สถานศึกษาปฏิบัติ กล่าวคือมีนโยบายในการปลูกฝังปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ผู้เรียน โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาจัดเป็นหลักสูตร การเรียนการสอน แล้วนำไปใช้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยขั้น พื้นฐาน (สพฐ.) (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2550) ดังนั้น ระดับความคิดเห็นของบุคลากร ทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตาม แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน ในอำเภอไทรโยค สำนักงานเขตพื้นที่การ ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จึงมีระดับความ คิดเห็น โดยรวม ทั้งรายด้านและรายข้ออยู่ใน ระดับมาก จากผลการวิจัย ถึงแม้ว่าระดับความ คิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการ บริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จะมีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้งราย ด้านและรายข้ออยู่ในระดับมาก แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบประเด็นที่ น่าสนใจดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาแนวทางการ จัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก และยังเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ที่เป็น เช่นนั้นอาจเนื่องมาจากการรับทราบใน แนวนโยบายของบุคลากรทางการศึกษาแล้วว่า ต้องมีการนำนโยบายมาปฏิบัติสอดแทรกใน

รูปแบบการกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้น เรียน หรือการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ในสถานศึกษา ตามนโยบายด้านการวิจัยที่ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้เน้นการจัดการ วิจัยเพื่อสร้างคุณภาพคน โดยส่งเสริมให้เกิด การเรียนรู้ทั้งภายในภายนอกสถานศึกษา โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ตลอดจนจนการสร้างอาชีพ จึงได้ กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการวิจัย และการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างคนไทย สังคมไทยให้เข้มแข็ง โดยการน้อมนำเอา ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมาเป็นแนว ปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณลิตา อรัญยะพันธ์ุ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 พบว่า ผลการบริหารจัดการตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาด้านการจัด โครงการและกิจกรรมผู้บริหารสถานศึกษามี ระดับการปฏิบัติในการสนับสนุนให้ครูนำหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ มากที่สุด รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนงาน โครงการและกิจกรรมให้สอดคล้องกับปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมดี พวงพักดี (2550) ได้ศึกษา เรื่องการสภาพการดำเนินงานตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้ของผู้บริหารและ

ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนา บุคลากร โดยภาพรวมรายด้านและรายข้ออยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนั้น อาจเนื่องมาจาก การสร้างความตระหนักของผู้บริหารให้กับบุคลากรในโรงเรียน ให้เข้าใจถึงแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์ชนิด ต๊ะนัย (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การน้อมนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโรงเรียนบ้านเกิดไทย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการปลูกฝังค่านิยมตามแนวคิดของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดกับครูและนักเรียนให้มาก คณะครูและบุคลากรในสถานศึกษาควรได้รับการอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 ด้านการส่งเสริมกิจกรรม ขยายผล และพัฒนาเครือข่าย โดยภาพรวมรายด้านและรายข้ออยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็น

เพราะว่าโรงเรียนได้มีการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในแผนปฏิบัติการประจำปีและในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมออยู่แล้ว สอดคล้องกับการวิจัยของบัญญัติ นนทามาลัย และคณะ (2551) ได้ทำการวิจัยสภาพการจัดการศึกษาโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในเขตอำเภอวัง จังหวัดลำปาง พบว่า บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในเขตอำเภอวัง จังหวัดลำปาง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก รวมไปถึงการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีโดยการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการกำหนดโครงการ/กิจกรรมของแผนปฏิบัติการประจำปีด้านการจัดภูมิทัศน์ การจัดแหล่งเรียนรู้ การจัดกิจกรรมแนะแนว การจัดนิทรรศการ การจัดการเรียนการสอน และการติดตามประเมินผล

1.4 ด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล ถึงแม้จะอยู่ในระดับมากแต่ก็เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก การขาดความตระหนักและความเข้มเข้มนงวดในการติดตามการติดตามและประเมินผลของผู้บริหาร เนื่องจากการรับภาระงานในหลายด้านพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณลิตา อรัญยะพันธ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการตาม

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 พบว่า โดยรวมรายด้านและรายข้ออยู่ในระดับมาก และในด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถานศึกษาก็พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อที่ผู้บริหาร คณะครู วางแผนร่วมกันในการติดตามประเมินผลการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิพงษ์ ปุกสันเทียะ (2550) ที่ศึกษาเรื่อง การวิจัยสภาพการปฏิบัติงานโครงการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ในโรงเรียนแกนนำ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีการนิเทศติดตามกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับวิจัยของ รัชดาทองสุข (2552) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้การบริหารจัดการจัดการสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ที่ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า กระบวนการติดตามและประเมินผลการจัดการวิจัยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนเพียงอย่างเดียวจึงมิได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการนี้มากนัก จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล เป็นด้านที่มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษา

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน อาจเนื่องมาจาก ทุกตำแหน่งงานไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือครูผู้สอนเอง มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเบื้องต้นในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ขับเคลื่อนในสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญญัติ นนทามาลัย และคณะ (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการวิจัยโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภองาว จังหวัดลำปาง ซึ่งพบว่าประสบการณ์เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรทางการศึกษาและสภาพการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการวิจัยแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอดิพร ทองหล่อ และคณะ (2553) ที่ศึกษาเรื่องการบริหารตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่มีผลทำให้ความรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน กลับพบว่า ด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 ส่วนด้านการส่งเสริมกิจกรรมขยายผล และพัฒนาเครือข่ายและด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 สาเหตุที่ด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกันนั้นอาจเนื่องมาจาก มุมมองตามสถานภาพของตนเอง ผู้บริหารมักจะมองในเชิงนโยบายลงมาสู่การปฏิบัติ แต่มุมมองของครูผู้สอนนั้นจะเน้นจากการปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้บริหารได้มอบนโยบายไว้ สอดคล้องกับการวิจัยของ ชีรพงศ์ ปุกสันเทียะ (2550) ที่ศึกษาเรื่องการวิจัยสภาพการปฏิบัติงานโครงการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ในโรงเรียนแกนนำ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่าผู้บริหารมี ค่านิยมความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าครูผู้สอนและนักเรียน ทั้งนี้อาจ

เนื่องมาจาก ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรมในภาพรวมของโรงเรียน เป็นผู้วางแผน กำหนดนโยบาย บริหารงาน อำนวยการ สั่งการ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรต่าง ๆ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดการกับบุคลากร ตลอดจนการแก้ปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการ จึงเห็นว่ามี การปฏิบัติที่มากกว่าครูนักเรียน ซึ่งอาจเป็นผู้ปฏิบัติเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของโครงการเท่านั้น

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่อยู่โรงเรียนขนาดแตกต่างกันแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในอำเภอไทรโยค โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของศรประภา พงษ์หัตถาศิลป์ ที่วิจัยเรื่องการบริการสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีการบริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะขนาดของโรงเรียนนั้นส่งผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กจะมีจำนวนบุคลากรที่น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันไป ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของชาติวี โพธิกุล (2552) ที่ศึกษาเรื่องสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมในการบริหารมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็กด้วยปัจจัยทรัพยากรต่าง ๆ ที่เหมาะสมกว่า และพบอีกว่าโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่สอนและงานธุรการ เมื่อไม่สามารถสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานได้ ทำให้บางครั้งผู้บริหารต้องจัดบุคคลซึ่งบางครั้งอาจไม่ชำนาญไปทำหน้าที่แทน เพราะบุคลากรมีจำนวนจำกัด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมกิจกรรมขยายผล และพัฒนาเครือข่ายและด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 ส่วนด้านการพัฒนาแนวทางการจัดการวิจัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาบุคลากรไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ การรับรู้และเข้าใจแนวทางการนำปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา จะเข้าใจและรับรู้ไปในทิศทางเดียวกัน เพราะเป็นนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นหลักการที่สามารถประยุกต์ได้กับการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสมดี พวงพักดี (2550) ได้ศึกษาเรื่องการสภาพการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรีเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ยังเป็นนโยบายด้านการวิจัยที่ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้เน้นย้ำในการจัดการวิจัยเพื่อสร้างคุณภาพคน โดยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทั้งภายในภายนอกสถานศึกษา โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนงานการสร้างอาชีพ จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการวิจัยและการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างคนไทย สังคมไทยให้เข้มแข็ง โดยการน้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมาเป็นแนวปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าขนาดของโรงเรียนมีผลทำให้การบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในเขตอำเภอไทรโยคแตกต่างกัน แสดงว่า จำนวนของบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนส่งผลกระทบต่องบประมาณและการแบ่งงานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ดังนั้น หน่วยงานต้นสังกัดควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ และร่วมกันสนับสนุนในด้านงบประมาณ หรือ แนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อที่จะสามารถนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้บริหารงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนตนเอง

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นรายด้านในด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล ถึงจะอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนยังไม่ให้ความสำคัญกับด้านนี้เท่าที่ควร ซึ่งจริง ๆ แล้วด้านด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลถือว่ามี ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากต้องนำผลการประเมินมาใช้พัฒนา ดังนั้น ผู้บริหารควร

เน้นย้ำกระบวนการติดตามประเมินผล เพื่อนำผลที่ได้ ไปใช้พัฒนา ปรับปรุงแนวทางการบริหารการศึกษาตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลในระยะยาว

1.3 ต้นสังกัดควรมีการสนับสนุน และส่งเสริมให้โรงเรียนที่มีความพร้อมในบริหารการวิจัยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้พัฒนาเป็นโรงเรียนแกนนำในการกระจายแนวคิดหรือแนวทางการบริหารที่มีผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จแล้ว หรือ อาจจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อให้โรงเรียนต่าง ๆ ได้มาศึกษาดูงานต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเรื่องปัญหาอุปสรรคในการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนขนาดเล็กของโรงเรียนในเขตอำเภอไทรโยค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารการศึกษาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างโรงเรียนในสังกัดรัฐกับโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: หลักสูตรกลางดพรั้ว
- _____ (2558). **การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกดิจิทัล**. [ออนไลน์]. ได้จาก:
<https://www.moe.go.th/moe/th/news/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 กรกฎาคม 2562].
- กานต์ชนิต ติ่นัย. (2551). **การน้อมนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในโรงเรียนบ้าน
เทิดไทย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ขององค์กร**. เข้าถึงได้จาก <http://www.ifd.or.th>
- คณะขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสถานศึกษา. (2556). **คู่มือประเมินสถานศึกษาพอเพียงตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**. สำนัก
- ชาติรี โฟธิกุล. (2552). **สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี
เขต 2 ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ณลิตา อริยะพันธุ์. (2552). **การบริหารจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษนนทบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ระพีพรรณ คณาฤทธิ. (2554). **การบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2**. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- รัชดา ทองสุข. (2552). **การรับรู้การบริหารจัดการสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2**. สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา
- สมดี สมพวงภักดี. (2550). **สภาพการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามการรับรู้
ของผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารการศึกษา). อุตรธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี. ถ่ายเอกสาร
- อดิพร ทองหล่อ. (2553). **การบริหารตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุรินทร์**. สุรินทร์: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดสุรินทร์.